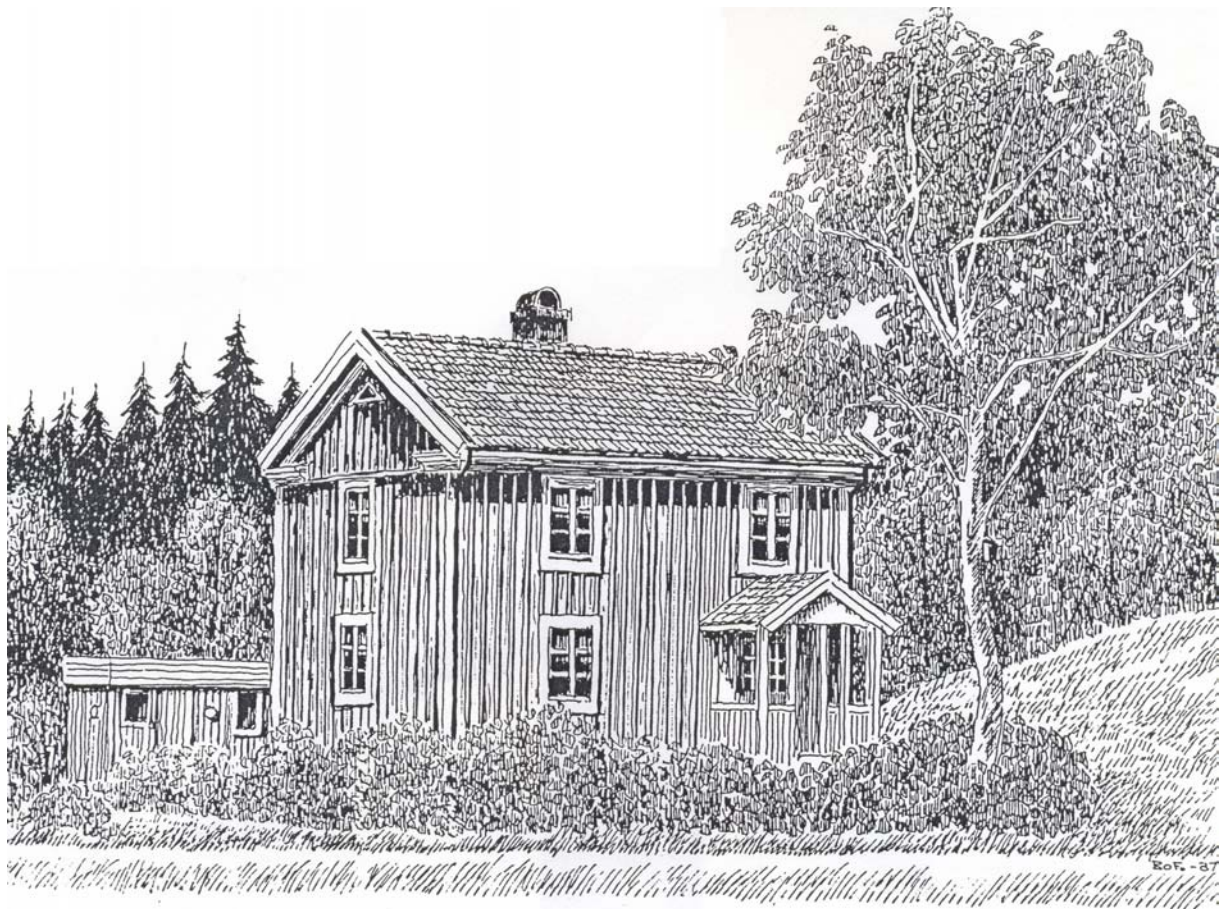

Kexholms SK 50 år

Klubbstugan i Hackhylte tecknad av Bo Fransson 1987

1954-2004

Kexholms SK 50 år, en jubileumsskrift

Sammanställd av Ingemar Erlandson och Mats Ljungqvist

Materialet är hämtat från jubileumsskriften 1979, protokoll, privata klippssamlingar med mera.

Innehållsförteckning

Sidan 3.....Den första början.

Sidan 4.....Anna bas i gamla pojkklubben.

Sidan 5.....De som styrt.

Sidorna 6-10Kexholms Särklassiga Kartor.

Sidorna 11-12.....Från premiärtävlingen 1963 till Jubileumstävlingen 2004.

Sidan 13.....Smålandsmästare i orientering.

Sidorna 14-15.....I Uppvidinges och fäders spår.

Sidorna 16-18.....Friidrott – mest i terrängen.

Sidan 19.....Gång som kom och gick.

Sidan 20.....25 marscher genom Uppvidinge.

Sidorna 21-22.....Plock ur KSK:s pingisprotokoll.

Sidan 23.....Cykel på programmet. Damsektionen blev trivselkommitté.

Sidorna 24-25.....KM 1954 och så vidare.

Sidan 26.....Grönsakskartan 1965 – Senaste Hackhyltekartan 2004.

Den första början

Under 1950-talets första år fanns en hel räckta med pojkklubbar, som hade idrott på programmet, i Åseda. Det spelades fotboll och ishockey mellan lag i gamlebyn och Kexholm. Även i andra idrottsgrenar förekom det tävlingar.

Några av klubbarna var löst organiserade och hade kort livslängd, andra levde längre.

Tre av klubbarna (Kexholms SK, OK Tallbacken och Vikingarnas CK) hämtade i huvudsak sina medlemmar från Kexholmsområdet, söder om järnvägarna i Åseda. Samma grabbar spelade fotboll och ishockey i Kexholms SK, orienterade i OK Tallbacken och körde cykelcross i Vikingarnas CK.

Tre klubbar blev en

När tankarna på en sammanslagning väcktes fanns det knappast någon som protesterade mot detta. OK Tallbacken och Vikingarnas CK ympades in i Kexholms SK. Formellt blev det hela klart i början av 1955. I oktober samma år var klubben medlem i Riksidrottsförbundet. RF-entrén gjorde KSK med en styrelse där ordföranden Lars-Gunnar Erlandson och vice ordföranden Olle Aspengren var äldst med sina 16 år.

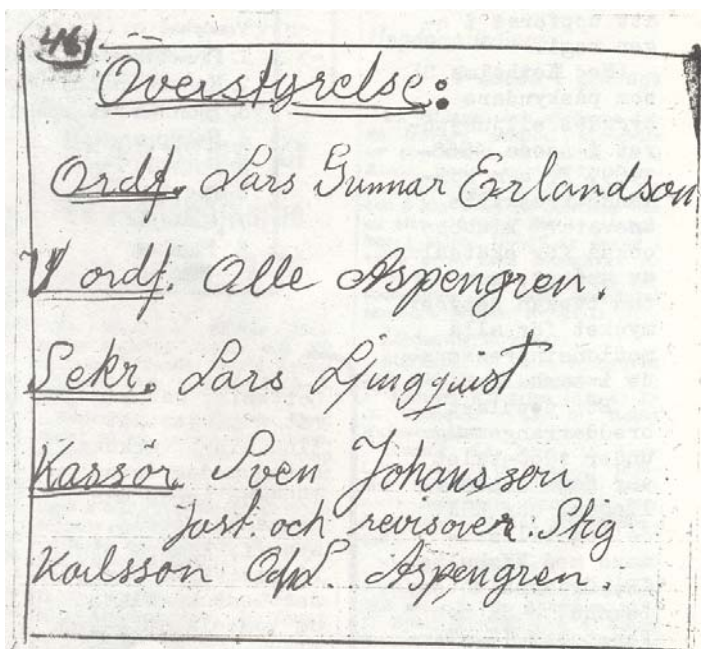
Alla såg inte med blida ögon på nya föreningen. Ansvariga ledare i den etablerade idrottsföreningen i Åseda försökte på olika sätt motarbeta verksamheten.

Även inom de kommunala instanserna fanns det misstänksamhet. Den avslöjades bland annat när KSK ansökte om att få hyra skolans gymnastiksal. Åseda köpings skolstyrelse avlog först ansökan. När sedan skolstyrelsen, efter förnyad ansökan, upplät lokalen skickades många förmaningsord med på vägen – en samling tonåringar troddes inte om att kunna sköta sig.

Men många äldre gav uppstickaren i

Samling i klubblokalen i Ljungqvists källare. Stående från vänster Sven-Erik Johansson, Lars-Åke Malmqvist, Ingemar Erlandson, Lars-Gunnar Erlandson, Bengt Johansson. Sittande från vänster Per-Anders Berglund, Olle Aspengren, Jan Johannisson och Håkan Larsson.

Kexholms SK:s första "överstyrelse" satt på pränt i klubbens första protokollsbok.

Åsedaiddrotten sitt stöd. Såväl inom Åseda IF och de kommunala organen mjuknade också motståndet efterhand. Eftersom tyngdpunkten i Åseda IF:s verksamhet låg på lagidrotterna insåg man att ett komplement kunde vara välkommet. Mötesaktiviteten var under KSK:s första år mycket livlig. Under 1956 fick klubben sin första fasta lokal, i Ljungqvists källare på Kexagatan. En vägg i lokalen pryddes ganska snart med det emblem som ännu är KSK:s symbol.

En efter en flyttade medlemmarna i den ursprungliga styrelsen från Åseda. Detta satte sina spår i klubbens verksamhet. Åren 1959-1961 var aktiviteten mycket låg. Ett försök till nytändning gjordes 1961. Men riktig fart blev det inte förrän 1962. Då kom orienteringen och bordtennisen i gång på allvar. Samma år tecknades ett avtal med Klippanbolaget om hyra av Hackhylte, som därefter varit KSK:s klubbstuga, sedan länge i egen ägo. För 25 år sedan kompletterades stugan med omklädningsrum och bastu.

Anna bas i gamla pojkklubben

Pojkklubben från 1954 har jubileumsåret 2004 en kvinnlig ordförande. Det är Anna Ekbring, som svingat ordförandeklubban sedan 1996.

Anna basar för en förening som har cirka 150 medlemmar, varav 30-40 är aktiva utövare, av i huvudsak orientering.

-Vi är några få som gör ganska mycket, konstaterar Anna.

Att orienteringen är den tunga delen råder det inget tvivel om.

-Ganska naturligt eftersom det är den sport som passar oss som är inblande i verksamheten, tycker hon.

Fördelningen mellan kvinnliga och manliga orienterare i KSK är långt ifrån jämn. Det har ställt till problem, bland annat när det gällt att ta ut fyra tjejer till Tjogetlaget.

-Det har ju nästan bara fötts pojkar i Åsedas orienteringsfamiljer, suckar Anna.

Hon tänker, förutom på sina egna två söner, på fyra bröder Eriksson, två bröder Karlsson, två bröder Johansson, två bröder Andersson, två bröder Ljungqvist i en generation och sedan tre bröder Ljungqvist i nästa.

Anna ser dock en ljusning. Hon har själv en dotter, och har kunnat glädja sig åt att några andra tjejer fötts i den inre cirkeln. Om några år tror hon att den sneda könsbalansen kan rättas till.

Klubbstugan i Hackhylte är en naturlig samlingsplats för KSK:s orienterare. Under våren och sommaren 2004 har det gjorts en total uppräschning av stugan. Framför allt har Elof Eriksson lagt ner ett stort arbete.

-Den nya lärkartan över området kring Hackhylte gör att vi kan utnyttja stugan ännu bättre.

Samarbete ja – sammanslagning nej

Elljusspåret i Åseda, det som invigdes 1969 och det nya som byggdes 1990, har tillkommit till stor del genom frivilliga KSK-krafter. Skidsektionen är ansvarig för skötseln av spåret och värmestugan. Åseda IF är Kexholms SK:s storebror i Åsedaiddrotten. Anna Ekbring upplever ÅIF mera som en samarbetspartner än som en konkurrent. Kombinationen hockeyspel i ÅIF och orientering i KSK är inte heller ovanlig.

Även med kommunens övriga idrottsföreningar har samarbetsklimatet varit gott. De gemensamma karuselltävlingarna i skidåkning, orientering och terränglöpning är bevis på detta. Frågan om en specialklubb i orientering, Uppvidinge OK, har diskuterats.

-Men jag tror mera på den nuvarande modellen, där vi hjälps åt både med träningar och tävlingar, säger Anna.

50-åring med gott gry

Uppvidinge kommun ger bidrag till kartframställning, enligt ett rullande schema. Också i övrigt tycker Anna att KSK har bra tumme med kommunen. Hon beskriver den ekonomiska situationen i klubben som god. Resurser har sparats bland annat genom kartframställning på ideell väg. Och även om KSK saknar en riktigt stor sponsor har ortens företag lämnat sitt stöd på olika sätt.

Anna Ekbring, som arbetar som idrottslärare i Åseda, har varit med om ett uppsving under sin snart 10-åriga tid som ordförande. En ny generation orienterare har kommit fram. Fyra tävlingar, bland annat SSM, har arrangerats. För den femte, nästa års natt-DM, är planeringen i full gång. Hur ser hon på framtiden, för KSK och för orienteringssporten i stort?

-Jag tycker orientering skulle bli en lämplig specialidrott i skolan. Det är ju aktuellt med specialidrotter på schemat. Att orienteringen kommer att överleva är jag övertygad om, även om konkurrensen från andra sporter är hård.

Under Annas ordförandetid har klubbens engagemang upphört både i Åsedas minimara och i Uppvingemarschen.

-Minimaran var ett bra sätt att visa upp sig. Men eftersom den alltid sammanfallit med 5-dagars blev det helt enkelt för mycket, konstaterar Anna, som själv deltog i den sista Uppvidingemarschen, 25-årsjubileet 1999.

Anna Ekbring i orienteringsmiljö, med yngste sonen Olle i knät. Till vänster i bilden hennes andra barn, Sofia och Carl.

Jubileumsåret 1979 hade KSK denna styrelse. Från vänster: Kenneth Ivarsson, Elof Eriksson, Eva Älmefalk, Kurt Johansson, Stig Wiktorsson.

De som styrt

Ordförande: 1955-1957: Lars-Gunnar Erlandson, 1958-1959: Ingemar Erlandson, 1961: Leif Ahlqvist, 1962-1981: Stig Wiktorsson, 1982-1986: Jörgen Caverén, 1987-1995: Olof Samsson, 1996-: Anna Petersson-Ekbring.

Sekreterare: 1955-1957: Lars Ljungqvist, 1958-1986: Kenneth Ivarsson, 1987: Bo Fransson, 1987-1994: Göran Eriksson, 1995-2000: Lars Ljungqvist, 2001-: Mats Ljungqvist.

Kassör: 1955-1959: Sven-Erik Johansson-Linnér, 1961-1977: Lars Karlsson, 1978-1983: Eva Älmefalk, 1984-1985: Mats Ljungqvist. 1986-1990: Karl-Axel Melkersson, 1991: Mats Ljungqvist. 1992-1994: Monica Åkerblom, 1995-1996: Malin Kaverén, 1997-1998: Mikael Ekbring, 1999-: Urban Andersson.

Övriga styrelseledamöter: 1955-1957: Olle Aspengren, 1956: Bob Nilsson, 1957: Jan Johannisson, 1961: Stig Wiktorsson, Jan Andersson, 1962: Sven-Erik Johansson-Linnér, 1962-1968: Ingemar Erlandson, 1963-1979: Elof Eriksson, 1969-1973: Arne Älmefalk, 1974-1980: Kurt Johansson. 1982-1993: Göte Karlsson, 1987-2000: Jörgen Caverén, 1995-: Elof Eriksson. 2001: Lars Ljungqvist, 2002-: Silke Eriksson.

Trivsamt när KSK 25-årsjubilerade Pojkklubben nu en etablerad förening

En kväll med trivsam samvaro blev det då Kexholms Sportklubb på lördagskvällen firade 25-årsjubileum med familjefest. Ordföranden sedan 1962, Stig Wiktorsson välkomsttalade och erinrade bl a om den lilla pojkklubben som trots besvärligheter i början blivit en etablerad förening.

Namnet Kexholm har väckt en del undran när klubbmedlemmarna varit ute och tävlat, man har trott att de varit från Finlands Kexholm. Men södra delen av Åseda samhälle delat av järnvägarna har de senaste 80 åren haft namnet Kexholm och därifrån

Några styrelseveteraner samlade vid jubileumsfesten 1979. Från vänster Stig Wiktorsson, Lars Ljungqvist, Sven-Erik Johansson-Linnér och Lars-Gunnar Erlandson.

Kexholms Särklassiga Kartor

Även i orienteringskretsar är det ännu i dag inte självklart var Kexholms SK hör hemma. I Smålands orienteringsförbunds jubileumsskrift, utgiven 1999, står till exempel att läsa: "Finska Kexholm, som efteranmälades en halvtimme före start, bröt på första sträckan."

Citatet är hämtat i kapitlet om

Tjoget och gäller 1991 års upplaga av Lessebos och Emmabodas budkavle. Sant är att Kexholms SK bröt på första sträckan i den rekordvarma tävlingen i Ormeshaga. Men inte är KSK finskt.

Fyra decennier med stora framgångar för KSK som arrangör och för dess aktiva borde ha placerat Kexholms SK på kartan för alla orienterare.

Stora arrangemang

Klubbmästerskap hölls redan 1954. Men det var 1962 verksamheten sköt fart på allvar. Den första tävlingen anordnades 1963, i Kullebo, på den gamla generalstabskartan. Herrarnas A-klass vanns av Ingvar Fransson, OK Bävern.

Till Påskträffen 1965 var det egenritade grönsaksbladet klart. Genom åren har sedan KSK åtagit sig

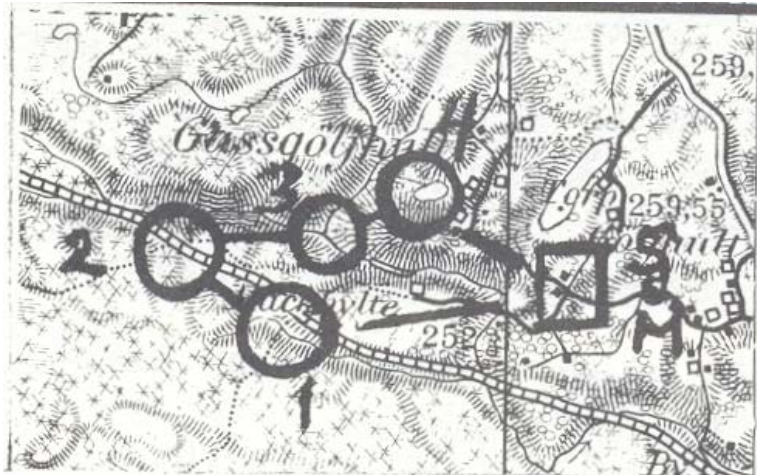

Första egenritade kartan, ett "grönsaksblad" i skala 1:25 000 är klar. De som betraktar verket är från vänster Elof Eriksson, Lars Karlsson, Karl Pettersson, Stig Wiktorsson och Lars Ljungqvist.

det ena stora arrangemanget efter det andra.

DM i natt- och dagorientering, Sydsvenska mästerskapet, Sydsvenska sjuannakavlen är några av de stortävlingar som genomförts. Att alla evenemangen blivit succéer är inte minst kartkonstnären Lars Ljungqvists förtjänst. Genom Lasses försorg har det alltid funnits perfekt underlag för orientering i Åsedas omgivning.

Sedan 2001 är Lasse borta, men i hans anda kan traditionen föras vidare. Inte minst visades detta vid Jubileumstävlingen den 15 augusti 2004.

Banan vid första klubbmästerskapet 1954.

Den första tävlingen på grönsaksbladet genomfördes 1965. Cirka 1 300 orienterare ställde upp i Påskträffen. Målet låg vid gamla marknadsplatsen, vid korsningen Östra vägen-Norra vägen.

Två gånger har KSK vunnit budkavle-DM i klass H 12. Trion till vänster, Peter och Jonas Mattsson och Ola Malmquist vann 1978. Kvartetten till höger, Oskar och Ludwig Ljungqvist, Jonathan Andersson och Pontus Johansson vann 2002.

Även på tävlingsbanorna blev 2004 ett bra år för 50-åringen KSK. Störst framgångar hade Oskar Ljungqvist, som var nära en trippel i DM-tävlingarna i pojkarnas 14-årsklass. Han vann dag-DM och kort-DM och kom tvåa i natt-DM, bara 16 sekunder från segern. Därtill ska läggas att Oskar var tvåa i budkavlen, där Pontus Johansson och Klas Andersson var övriga lagmedlemmar. Kvartetten Pontus Johansson, Jonathan Andersson, Ludwig och Oskar Ljungqvist vann budkavlemästerskapet 2002 i klass H 12. När den klassen debuterade på DM-programmet, 1978, togs guld av Kexholmstrion Ola Malmquist, Jonas och Peter Mattsson. Störst skörd av småländska DM-guld har Karl-Axel Melkersson och Elof Eriksson. Åtta gånger har Karl-Axel vunnit, medan Elof segrat vid fem tillfällen. 2002 tog Anna Ekbring sitt första DM-tecken för den klubb som hon sedan 1996 är ordförande för.

Samling för orienteringsläger i Hackhytte 1981. I övre raden från vänster Jonas Mattsson, Niklas Henriksson, Peter Erlandsson, Peter Mattsson, Eva Forngren, Ingela Erlandson. I mellanraden från vänster Ola Malmquist, Magnus Petersson, Mats Ljungqvist, Peter Ivarsson, Anna Malmquist. I främre raden från vänster Maria Petersson, Fredrik Nilsson, Eva Karlsson, Malin Kaverén, Anette Samsson, Helena Erlandson, Veronica Ivarsson.

O-ringens 5-dagars tillhör de återkommande inslagen i orienterarnas tävlingsprogram. Längst upp till vänster Olle Olofsson, som vann KSK:s första totala klasser. Uppe till höger Karl-Axel Melkersson, äldste kronobergare i Dalarna 1999, tillsammans med de yngsta, Oskar Ljungqvist och Pontus Johansson, alla från KSK. Till vänster i mittenraden fyra deltagare i Uddevalla, från vänster Jonathan och Oskar Andersson, Oskar och Ludwig Ljungqvist. Till höger Pontus Johansson, i leran. Längst ner gratuleras Tomas Karlsson till sin etappseger i Arboga 1993 av guldgångaren John Ljunggren.

Tomas OS-hyllad efter O-ringen

ÅSEDA

Etappsegrare: Tomas Karlsson, Kexholms Sportklubb!

Det meddelandet gällande O-ringen klass H21C väckte uppseende inte bara i Åseda. Är Tomas så pass bra, egentligen. Eller var det bara en tillfällig lyckträff?

Nej, topplaceringarna fortsatte och åsedalöparen slutade som totalfemma.

När Tomas lämnade Åseda

Säkert blev det tårta även vid hemkomsten. Att det blev blommor kan vi visa bildbevis på här intill. Vid starten på lördagens Mini-Maraton hyllades Tomas av både publik och klubbordförande Olof Samsson och som krona på verket blev det blommor från en OS-mästare.

Förre mästergångaren John Ljunggren från Bor gästade Åseda i helgen och passade på att uppvakta Tomas.

Kanske betyder framgångarna för KSK att klubben får

I tidig morgon tar sig Anders Eriksson, i mitten, fram på sträcka 16 i Tjoget 2002.

Karl-Axel Melkersson tog 2001 första inteckningen i Carins cup, det interna vandringspris som satts upp av Carin Andersson. 2002 togs inteckningen av Thomas Eriksson, 2003 av Ludwig Ljungqvist, och 2004 såg Oskar Ljungqvist till att priset stannade i familjen.

Premiär i Tiomila för KSK Åseda

1982 ställde KSK för första gången upp i Tiomila. I bakre raden från vänster: Lars Olofsson, Peter Ivarsson, reserv, Peter Mattsson, Ola Malmquist, Jonas Mattsson, Rolf Mattsson. I främre raden från vänster: Elof Eriksson, Lars Ljungqvist, Jörgen Caverén, Leif Johansson. I laget ingick även Mats Ljungqvist.

Under 1980-talet upplevde svensk orientering en popularitetsvåg utan like. 5-dagarstävlingarna i Småland och Dalarna samlade 25 000 deltagare. I Smålands DM 1986, som KSK arrangerade i Tånga, startade över 2 200 orienterare. Även i KSK var tävlingsfliten av rekordformat. 1983 gjordes 675 starter i olika tävlingar av 45 klubbmedlemmar. 5-dagars och Tiomila är de stora begivenheterna i svensk orientering. KSK har med växlande framgång deltagit i båda. Tiomilapremiären gjordes 1982, då laget kom i mål på 306:e plats. Sämre har det gått vid övriga försök. Både 1983 och 1997 bröts tävlingen.

KSK:s första totalseger i en 5-dagarsklass togs av Olle Olofsson, i Skåne 1970. Olle nådde senare under karriären, då han tävlade för Örebroklubben Hagaby, en position bland eliten i svensk orientering. Som bäst var rankad bland de tio främsta i landet.

Den stora breddbudkavlen på det småländska programmet är Tjoget. Det har alltid varit en ambition för KSK att få ihop 20 Tjogetlöpare. För det mesta har det lyckats. Och det har inte alltid gått lika illa som 1991. Bästa placeringen, 31:a, är från 2001. Då slogs det tidigare klubbrekordet, 32:a från 1983. Under några år lanserade Smålands OF en egen bredd budkavel. I denna blev KSK överraskande tvåa i 16-mannaklassen 1982.

Från gummistämplar till elektronik

En långkörare bland budkavlarna är Smålandskavlen. I denna internationella stortävling kan KSK stoltsera med att ha blivit 13:e lag i huvudklassen. Bedriften utfördes 1966. I laget ingick: Elov Eriksson, Ingemar Erlandson, Lars Karlsson, Evert Fransson och Lars Ljungqvist.

Det är inte bara på kartområdet orienteringen har genomgått en omvälvande utveckling under 50 år. Den elektroniska stämplingen och datoriserade tävlingsrutiner har tillfört sporten nya dimensioner. Vid KSK:s premiärtävling, i Kullebo 1963, användes fortfarande gummistämplar vid kontrollerna. På blöta kontrollkort var stämplarna hart när omöjliga att tyda. Stiftklämmorna innebar en mindre revolution. För att inte tala om vad den elektroniska stämplingen betytt. Till det av KSK arrangerade sydsvenska mästerskapet 1999 var tekniken utvecklad fullt ut även för budkavlar.

Carins cup, ett åtråvärt pris för KSK:s orienterare. Till höger Carin Andersson, som tillverkat priset. Nedan det vandringspris som Karl-Axel Melkersson, Thomas Eriksson, Ludwig och Oskar Ljungqvist hittills tagit inteckningar i.

VAIS-segrar i Kexholm-premiär

Ingvar Fransson vann A-klassen

Det blev Ingvar Fransson, OK Bävern, Ekenässjön, som på söndagen mycket övertygande vann seniorernas A-klass vid Kexholms SK:s, Åseda, tävlingspremiär. Det var ju den relativt nya orienteringsklubbens första tävling. Segrartiden var över 24 min bättre än tvåan Torsten Anderssons, Finn, Ljungby. Favoriten, Frank Pettersson, Alstermo IF, fick nu nöja sig med endast en femteplats, över 47 min sämre än segaren.

Värjö AIS skördade framgångar. På bilden två av de tre klasssegrarna som klubben fick. Fr. v. Nils Roloff vann YO-klassen samt Lars Brännlund, segrare i C-klassen.

Bortsett från A-klassvinsten blev det i övriga klasser helt kronobergskt i toppen, med klasssegrar i alla klasser. Man kan notera att Bertil Lundin, Verda, återigen var i topp i sen. B-klass liksom K. A. Melkersson, Finn, Ljungby, i äldre oldboysklassen. IF Verda och Värjö AIS blev dessutom framgångsrika klubbbar med tre klassergrar vardera. Verdas segrar kom förutom i tidigare nämnd klass ytterligare i damernas juniorklass genom Gun Lundin, syster till B-klasssegraren samt i äldre pojkklassen genom Lars Göran Carlstedt.

VÄXJÖ AIS FICK
sin triss i segrar genom Nils Roloff i yngre oldboysklassen där han vann klart samt i sen. C-klass genom

Sen. B, 9,6 km.: 1) Bertil Lundin, Verda, 1.38.21 2) Ivan Karlsson, Bävern, 1.39.03 3) Bror Lundin, Verda, 1.44.21 4) Stanley Andersson, Brittatorp, 2.09.44 5) Ingemar Karlsson, Alstermo, 2.13.27.
Sen. C, 7,7 km.: 1) Lars Brännlund, Värjö AIS, 1.35.22 2) Rune Strandmark, Värjö Scoutkår, 1.40.35 3) Allan Hall, Brittatorp, 1.53.23 4) Rune Johansson, Lammhult, 2.04.07

Damer A, 6,9 km.: 1) Sylvia Jansson, Emmaboda, 2.40.14.
Flickor, 4,0 km.: 1) Lillian Gustafsson, Gårdsby, 1.18.09.
Damer juniorer, 5,4 km.: 1) Gun Lundin, Verda, 1.16.18 2) Inger Karlsson, Emmaboda, 1.16.28.
Damer B, 5,4 km.: 1) Birgitta Lennartsson, Alvesta, 1.10.14 2) Viclet Jonsson, Emmaboda 1.18.30.
Yngre juniorer, 7,7 km.: 1) Lars

Från premiärtävlingen 1963 till Jubileumstävlingen 2004

10 | SPORTEN
Smålandsposten | Måndag 16 augusti 2004

Stämpling i skogen. Barnen och ungdomarna dominerade i Kexholms orienteringstävling i Ålmedal. Kexholms SK hade bjudit in till nationell tävling och orienteringsfolket nappade.

Stor tävling hos liten klubb

Många på plats när jubilerande Kexholms SK stod som värd

Kexholms SK fyller 50 år i år. Som pricken över i:t fick klubben i går arrangera sin största tävling på många år.

– Kul med så mycket folk, det känns roligare att jobba med arrangemanget när det är så många på plats, säger tävlingsledaren Mats Ljungqvist.

Kexholms SK är en liten kvartersklubb utanför Åseda. Klubben bildades 1954 och i går, 50 år senare, drog sonen till en av klubbens grundare i trädmåra när den nationella orienteringstävlingen avgjordes i skogarna vid Ålmedal.

– Min far Lars Ljungqvist var med och startade upp föreningen och var dessutom banläggare och ritade kartor. När klubben bildades höll man till i min farmors källare, berättar Mats Ljungqvist.

– Klubben arrangerade en lokal tävling i fjol och innan det var det ett par år sedan man anordnade en orienteringstävling.

– Vi har tävlingar med ojämna mellanrum, men när vi blev tilldelade den här tävlingen kändes det roligt och inspirerande, säger Mats.

I tävlingen i Ålmedal ingick bland annat en deltävling i ungdomscupen Vetlanda Team Sportia Cup.

– Ungdomstävlingar drar alltid mycket folk, dels kommer det en hel del ungdomar för att tävla, dels följer det många föräldrar med för att både titta och tävla själva. I dag har vi dessutom spekar på plats och då blir det också lite mer festligare och roligare, säger Mats.

I gårdagens tävlingar var klasserna många och en salig blandning av gammalt och ungt samsade om utrymmet i skogen och vid tävlingsområdet.

De lokala förmågorna höll sig väl framme i resultatlistorna. Ålmedalsklubben OK Ålme sprang hem en dubbelseger i klass H16. Erik Liljequist var vassast i skogen och vann klassen, tvåa blev hans klubbkamrat Erik Folkesson-Biom.

Andra lokala framgångar att notera:

- ✓ Alvestas SOR:s Lukas Gustavsson segrade i H18.
- ✓ Johanna Svensson, Värjö OK, tog brons i D18.
- ✓ Lessebo OK:s Ulrik Karlsson sprang in på andraplatsen i H21.
- ✓ Daniel Håkansson, Värjö OK, knep segern i U2 (ungdomar upp till 16 år), tvåa efter Daniel blev Värends Louise Lundgren.
- ✓ Värends Niklas Ekelöf triumferade i öppna klass 9, tätt följd av Alvestas Mats Arneson.
- ✓ Linda Karlsson, Lessebo OK, kom trea i D21.

Mot mål. Jönköpings OK:s Frida Gustafsson är på väg mot målfältan efter ett väl genomfört lopp. Frida slutade sexa i klass D14.

Marcus Nilsson

KSK:s orienteringstävlingar

- 1963: Nationell tävling i Kullebo, på 100 000-delskarta.
- 1965: Påskträffen i Åseda, på egenritad 25 000-delskarta.
- 1966: Höstorientering i Kulla.
- 1967: Natt och dagorientering i Skögle.
- 1971: Distriktstävling i Ekefors, på 20 000-delskarta.
- 1977: LM-dagen i Bo, på 20 000-delskarta.
- 1978: Sydsvenska mästerskapet i Åseda.
- 1979: Natt-DM i Åseda.
- 1981: Nationell tävling i Åseda.
- 1983: Elittävling i Bo, med 1 700 deltagare.
- 1985: Elittävling i Kullebo.
- 1986: Dag-DM i Tånga, med 2 200 deltagare.
- 1989: Sydsvenska sjuannakavlen i Åseda.
- 1999: Sydsvenska mästerskapet i Åseda.
- 2001: Nationell tävling i Åseda.
- 2003: Distriktstävling i Åseda.
- 2004: Jubileumstävling i Åseda.

KSK:s skidororienteringar

- 1966: Nationell tävling i Åseda.
- 1967: DM, individuellt, i Åseda.
- 1981: DM individuellt och i budkavle i Åseda.
- 1982: Nationell tvådagarsstävling i Åseda.

Hela smålandseliten kommer till Kexholms DM-tävling

– Bättre karta och terräng har aldrig tidigare använts i DM-sammanhang.

Det omdömet inför söndagens småländska mästerskap i orientering kommer från Kalle Pettersson, Näshtult. Han vet vad han talar om. Sedan han började orientera 1949 har han bara uteblivit från ett enda dag-DM.

Då var hans måssfalt inte frivilligt. – Under mitt sista år som senior infördes begränsningar av A-klansens startfält och jag fick inte vara med.

På söndag dag tvingas Kalle avstå av andra skäl. Han ingår i arrangerande Kexholms SK:s stab.

Med sin kännarblick har Kalle fingranskat de banor Lars Ljungquist, som också ritat kartan, knäpat ihop. Också ute i terrängen. Betyget är odelat positivt.

Skogarna där Smålands bästa orienterare 1986 ska gallras ut ligger centralt i landskapet några kilometer norr om Åseda. Byn Tånga är samlingsplats för de cirka 2 200 deltagarna.

□ Eliten på plats

Arrangemanget är Kexholm SK:s största någonsin. Klubben har annars viss rutin från mästerskapstävlingar. 1978 var man värd för Sydsvenska mästerskapet, 1979 för natt-DM.

Eftersom ingen smålänning kommit med till helgens Nordiska mästerskap kommer hela eliten att finnas på plats i Åseda. I herrarnas seniorklass tillhör ett stort koppel från Hakarpspojkarne favoriter-

na. Gert Jonsson, som tidigare gjort bra lopp i Åseda, är den kanske allra främste segeraspiranten av dem.

Gert går ut som näst siste man i klassen. Där den s k speakern dragits av hans klubbkamrat Kalle Lindqvist. Andra Hakarpspojkar med god förmåga är Kurt Svensson, Bruno Pettersson, Jan-Olof Eriksson, Per Hallerstig och Kjell Melin.

Bland dem som ska kunna snuva Huskvarnas stjärnor på segern är John Carlsson, Lamnhult, Ulf Rindstig, Oskarshamn och Håkan Svensson, Bredaryd.

□ Mycket finlir

Seniorbanan mäter 13 700 meter. – Inte många kommer att klara den på en och en halv timma, tror banläggaren Lars Ljungquist.

Med alla de svårigheter hans konstruktion rymmer förmodar han att även de skickligaste orienterarna kommer att göra sina små misstag.

– En fem minuters bom behöver inte betyda att man är borta från alla segerchanser. Det kommer att löna sig att kämpa hela vägen, antar Lars, som sammanlagt placerat ut cirka 120 kontrollor för de olika banorna.

Att det blir s k finlir hela vägen understyrker också Olle Olofsson, segaren i Norrhults tävling i lördags. Olle, som fått sin orienteringsuppföstran i Kexholm SK, har provsprungit A-banan.

I damernas seniorklass är det bäddat för en duell mellan Smålands i

Trogn DM-löparen Kalle Pettersson, t v, får nöja sig med att arrangerare årets mästerskap. Han ingår i staben bl a tillsammans med banläggaren Lars Ljungquist, mitten, och Elof Eriksson, som nu inte får försvara sin titel i klass H 50.

I den yngre juniorklassen är Magnus Lager, Nässjö, bäst rankad. Men det finns många som kan hota honom. Bl a flera starka kronobergare. Peter Martinsson, Växjö OK, Andreas Rangert, Växjö AIS, Tobias Melin, Markaryd, Nicklas Ekelöf och Mikael Johansson, Gårdsby, är några av dem.

Sist startande Carina Svensson, Bredaryd, är favorit bland de älds-

Katrin Green, Nässjö.

En DM-tävling ställer stora krav på arrangörerna. Med ordföranden och tävlingsledaren Jörgen Caverén i spetsen har Kexholm SK:s medlemmar arbetat intensivt för att i varje detalj planera inför söndagen.

I samband med DM arrangeras Smålands kommuntävling, där Uppvidinge ställer upp som "titelförsvarare". En annan tävling i

Den till deltagarantalet största tävlingen KSK genomfört var DM, i Tånga, 1986. I artikeln till höger berättas om förberedelserna. Jörgen Mårtensson, senare världsmästare i orientering, kom till Åseda 1985 och gav kost- och träningsråd. Vid fikabordet hade han sällskap av, från vänster, Veronica Ivarsson, Malin Kaverén, Eva Karlsson, Maria Petersson och Annette Samsson.

Karl-Axel Melkersson, KSK:s meste Smålandsmästare, här fotograferad efter att ha gått Uppvingemarschen för 15:e gången.

Smålands- mästare i orientering

Elof Eriksson: Dag-DM 1985, lång-DM 1986, dag-DM 1989, natt-DM 1990, kort-DM 1995.

Karl-Axel Melkersson: Lång-DM 1989, dag-DM 1990, lång-DM 1990, dag-DM 1995, kort-DM 1996, dag-DM 1997, lång-DM 1997, dag-DM 2002.

Anna Ekbring: Dag-DM 2002.

Oskar Ljungqvist: Dag-DM 2004, kort-DM 2004.

Ola Malmquist, Peter Mattsson, Jonas Mattsson: Budkavle 1978.

Oskar Ljungqvist, Pontus Johansson, Ludwig Ljungqvist, Jonathan Andersson: Budkavle 2002.

Elof Eriksson, till höger spurtande mot mål i O-ringen 1988, är KSK:s näst meste vinnare av DM-tecken i orientering.

I Uppvidinges och fäders spår

Eva Älmefalk var ständigt på prisplats vid skidtävlingarna under 1960- och 1970-talen. 1979 körde hon Vasaloppet, första året damer tilläts åka i fäders spår mellan Sälen och Mora.

som vid första tillfället tävlade för Klavreströms IF och vid det andra för Växjö AIS. Mellanåret segrade Evert Fransson, Stockholmspolisen.

Evert Fransson var, innan han flyttade från Åseda, under flera år KSK:s främste skidåkare. En stor pådrivare för skidsporten var John Röed.

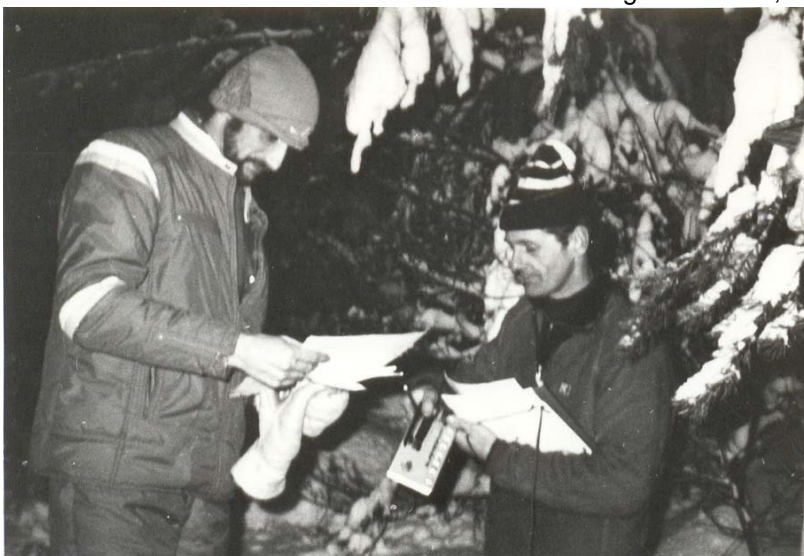
Under några år på 1980-talet fanns det ännu förutsättningar för en livlig tävlingsveksamhet i skidåkning i Småland. KSK hade då en stark ungdomskull. Bland annat tog Jonas och Peter Mattsson en dubbelseger i Fågelforsloppet 1986.

Allt var inte bättre förr, men vintrarna var det i alla fall. Därav följer också att aktiviteten i skidspåren var större under Kexholms SK:s första år, än under de senaste.

Men det stora skidintresset har överlevt barmarksvintrarna. Ett bevis på detta är alla vasaloppsåkare. Till Vasaloppet 2003 reste till exempel en hel busslast deltagare från KSK.

Första ut av klubbens vasaloppsåkare var Carl-Erik Cederlöf och Lars Ljungqvist, som båda klarade medaljtiden 1966. Eva Älmefalk tillhörde dem som skrev historia när Vasaloppet öppnades för damer 1979. Samarbetet mellan Uppvidinges samhällen har inte alltid fungerat friktionsfritt. Men på det idrottsliga området har utbytet mellan klubbarna varit givande. Skidåkarna var först ut med sin variant av Uppvingekarusellen. Denna form av serietävling har sedan anammats även av terränglöpare och orienterare. Den första rundan med karuselltävlingar i kommunens elljusspår genomfördes 1972. Premiärupplagan av Uppvidingemästerskapet anordnades 1972. KSK vann i två klasser, genom Olle Olofsson i H 17-20 och Seppo Touvinen i H 15-16. Då KSK arrangerade mästerskapet 1977 vann Leif Johansson seniorklassen, en seger som han upprepade 1979.

Tre år i följd, 1968-1970, tävlades det i ett spår mellan Åseda och Näshult. Loppet vanns 1968 och 1970 av Stig Johansson,

sekretariatet i Uppvingekarusellen.

Peter Mattsson vann klass H 17-20 i Njudungsloppet 1984 och Jonas Mattsson segrade både i Sigfridsloppet och Vaisloppets H 17-20-klass 1985. Annette Samsson segrade i Alstermoloppet 1986.

Den 21 januari 1969 invigdes elljusspåret i Åseda med en premiärtävling, som vanns av Evert Fransson. 1990 blev det åter invigning, för ett elljusspår som förlängts och fått helt ny sträckning.

Blöta skidororienteringar

Med Thage Magnusson i Stockaryd som pådrivare hade skidororienteringen i Småland en glansperiod. Första tävlingen i Åseda arrangerades av KSK 1966. Det var före snöskotrarnas tid. Spårningsjobbet var både tungt och otacksamt. Det gick så tungt att tävlingens först startande hann i fatt kontrollanterna som var på väg ut med skärmen till första kontrollen.

1967 arrangerades Smålands DM, på den gamla 100 000-delskartan.

1981 återkom KSK som DM-arrangör. Det var tänkt att bli en tvådagarsstävling, med individuella klasser på lördagen och budkavlen på söndagen.

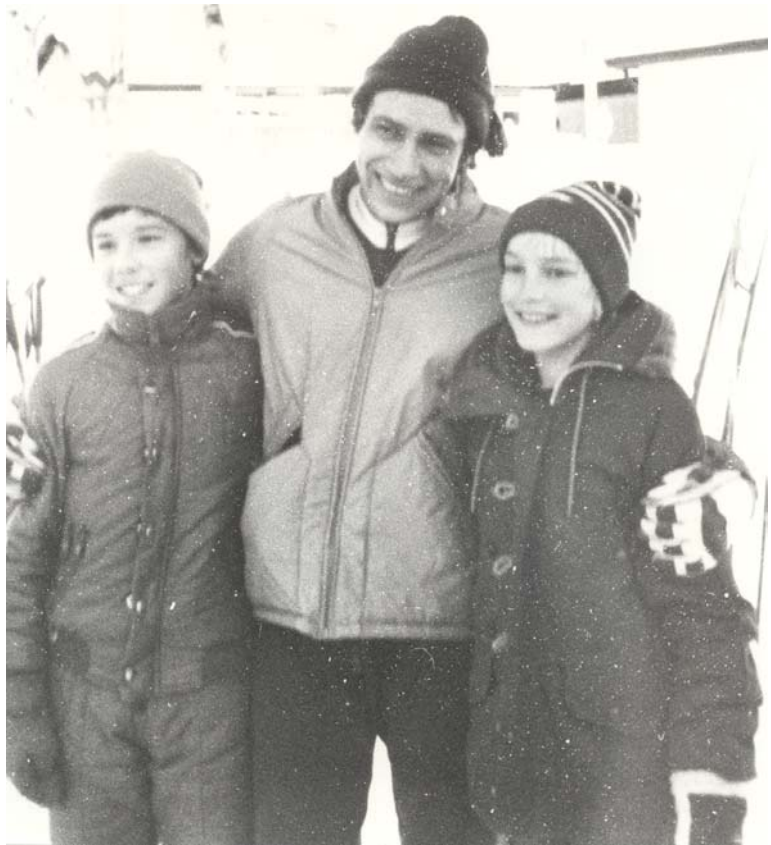
Den blöta lördagstävlingen genomfördes, men till budkavlarna räckte inte snön. Men skam den som ger sig. Andra helgen i mars gjordes ett nytt försök. Förhållandena var allt annat än perfekta.

Målområdet bakom skolan liknade mest en insjö. Men DM-tecknen blev i alla fall fördelade.

Året efter arrangerades en tvådagarsstävling på den karta som specialritats av Lars Ljungqvist. Även då var det mildt, men de sportsliga förutsättningarna var betydligt bättre än vid DM året före.

Jonas Mattssons silverplats i DM 1984 är den främsta individuella meriten för KSK:s skidorienterare.

1980 vann trion Ingemar Erlandson, Rolf Mattsson och Lars Ljungqvist guld i klass H 35 vid Götalandsmästerskapet i budkavle.

Uppvidingemästare i skidåkning 1979 blev trion Mats Ljungqvist, Leif Johansson och Ingela Erlandson

Måndagen den 2 februari 1981

Brons till Kexholm

Genom ett starkt blidväder blev söndagens budkavle krävande. Tre segrar gick till Småland. I klass D 17-20 och i H 43 och i H 50. I klass H 15-16 kom Kexholms SK, Åseda trea. Den sammanlagda poängutdelningen blev att till Småland sju individuella och tre i budkavle är summa tio Väster-

götland och Göteborg sex vardera.

Resultat budkavle:

Klass D-16: 1) Sävedalens AIK, 84 46. 2) Malmbäckens IF, 85 15.

H 14: 1) Sävedalens AIK, 80 27, 3) Eksjö SOK, 87 23, 6) Norrvirdarna, Lammhult 95 34.

H 15-16: 1) Åby SOK, 106 47, 3) Kexholms SK, Åseda, (Peter Mattsson, Jonas Mattsson, Mats Ljungqvist), 120 23, 12) OK Norrvirdarna, 166 27.

H 50: 1) Jönköpings OK, lag 1, 1 43 39.

H 17-20: 1) Hestra lag 1, 183 17, 6) OK Norrvirdarna, 205 15, 13) FK Finn Ljungby, 225 49, 15) Växjö OK, 241 36.

H 21: 1) Eds SK, 2 56 10, 3) OK Njudung, 2 99 05, 4) Älmhults IF, 3 23 00.

Alla från Kexholm och alla vann de

Klassegrare från KSK i första Åsedaterrängen. Från vänster: Jonas Mattsson, Ingela Erlandson och Eva Karlsson.

Åsedaterrängens segrare i premiärtävlingen 1980, Carl-Gustaf Nilsson, Högby, uppvaktades efter målgången av kranskullorna Maria Petersson, till vänster, och Helena Erlandson.

Friidrott - mest i terrängen

Både 1955 och 1956 ordnade KSK klubbmästerskap i arenafriidrott på idrottsplatsen i Åseda. Klubbmatcher genomfördes mot IK Royal, i Åseda, och mot ett lag från Norrhult-Klavrestrom, på Odenplan. Men i huvudsak har klubbens friidrottare hållit sig i terrängen.

Den 19 april 1954 vann Lars-Gunnar Erlandson A-klassen och Jan Andersson juniorklassen i den första terränglöpningen i KSK:s regi. En dryg månad senare utmanades SK Tigrarna till en klubbmatch i terränglöpning. Endast en tiger antog utmaningen. Det var Veikko Virkki, som blev tvåa i tävlingen, efter Lars Ljungqvist.

Under hela 1980-talet ingick Åsedaterrängen i det småländska terränglöpningsprogrammet. Efter jubileumstävlingen 1989 konstaterades dock att det arbete som lades ner på tävlingen inte motsvarades av tillräckligt intresse från löparna. Deltagarrekordet, 250 startande, sattes 1983.

Sedan 1983 har Minimaran, 4,1 kilometer på Åsedas gator, blivit en tradition i samband med Olsmässan. KSK har varit medarrangör fram till de senaste åren.

Laget som vann Pingststafettens motionsklass 1983. I bakre raden från vänster: Ola Malmquist, Leif Karlsson, Roland Karlsson, Gert Karlsson, Jonas Mattsson. I främre raden från vänster: Mats Ljungqvist, Peter Mattsson, Leif Johansson, Magnus Petersson, Jacob Björklund.

KSK har gjort det till en god vana att hålla sig med starka löpare. Den mest meriterade av dem alla, landslagsmannen Lars Axelsson, inledde sin karriär i klubben, men sögs snart upp av den hårt satsande långlöparklubben Bittatorp TK. Innan han lämnade KSK representerade Lars Axelsson KSK i Victorialoppet, där han blev 79:a i debuten 1985. Samma år blev han Uppvidingemästare i terränglöpning tillsammans med fem andra KSK-are: Magnus Karlsson, Malin Eriksson, Annette Samsson, Malin Kaverén och Eva Karlsson.

I de stora svenska löparfesterna, Stockholm Marathon, Lidingöloppet, Göteborgsvarvet och Tjejmilen har KSK genom åren varit väl representerad. Den riktigt stora truppen, ett 30-tal tjejer, deltog i Tjejmilen 1988. Bredden har också bevisats i Pingststafetten, där varje lag innehåller tio löpare. Vid två tillfällen har KSK vunnit motionsklassen. I 1982 år lag ingick: Jacob Björklund, Mats Ljungqvist, Rolf Mattsson, Jonas Mattsson, Peter Mattsson, Stefan Nilsson, Ingemar Erlandson, Ola Malmquist, Leif Karlsson, Leif Johansson. De som upprepade bravaden året efter var: Peter Mattsson, Mats Ljungqvist, Ola Malmquist, Leif Karlsson, Magnus Petersson, Jonas Mattsson, Gert Karlsson, Roland Karlsson, Jacob Björklund och Leif Johansson. 1986 ställde klubben för första gången upp med ett lag i Pingststafettens damklass. När Stockholm Marathon genomfördes för första gången, 1979, var KSK:s Stefan Nilsson 79:a och bäst placerad av loppets alla kronobergare. Stefan blev också den förste av KSK:s löpare som pressade sig under den magiska tvåtimmarsgränsen i Lidingöloppet. 1981 vann Stefan Smålands DM på 25 000 meter i H 35-klassen.

Stefan Nilsson, bäste kronobergare i den första upplagan av Stockholm Marathon.

Lennart Carlsson har en lång svit av snabbt avverkade Stockholmsmaror. Han var också den raskaste av de kexholmare som var med i det historiska Broloppet, mellan Köpenhamn och Malmö, år 2000. Där sprang Lennart halvmaran på 1.26.

Nyåret 1977-1978 firade två KSK-löpare, Leif Johansson och Eva Älmefalk, på gatorna i Sao Paulo, där de tävlade i Sylvesterloppet. En annan långresenär är Gert Karlsson, som deltog i New York Marathon 1982.

Framgångsrika ungdomar

De duktiga seniorerna i all ära. Det är ändå i ungdomsklasserna KSK haft de största framgångarna. Lars Ljungqvist visade vägen då han noterade segrar och andraplatser i Strandbjörksloppet, i Växjö, och Ulvaskogsterrängen, i Braås.

1956 dömdes Lasse som tvåa i Strandbjörksloppet efter en bröst-mot-bröst-duell med Owe Jonsson, senare Europamästare på 200 meter.

Under flera år på 1970-talet huserade Jonas och Peter Mattsson ständigt i toppen i terrängtävlingarnas pojkklasser. Ingela Erlandson vann tävling efter tävling i flickklasserna. Både Jonas och Ingela vann DM-guld. 1980 kom Ingela tvåa i sin klass i Lilla Lidingöloppet.

Under senare delen av 1980-talet var Malin Eriksson den främsta av KSK:s yngre löpare. Hon segrade i Växjöloppet 1986 och kom samma år på 17:e plats i Lilla Lidingöloppet. Patrik Johansson segrade i pojkarnas 16-årsklass i Växjöloppet 2003. Samma år kom Robin Kratz sjuva i 8-årsklassen i Lilla Lidingöloppet.

Jonas och Peter Mattsson höll sig ständigt i toppen av prislistorna i ungdomsklasserna.

Leif Johansson, till höger, på bilden ovan tillsammans med en brasiliansk konkurrent efter att genomfört Sylvesterloppet nyårsnatten 1977-1978. Till höger: Patrik Johansson springer genom Bokhultet mot segern i sin klass i Växjöloppet 2003.

Gångsporten hade en kort men intensiv period i KSK. Medlemmarna i gänget från 1974 som är på marsch är från vänster : Leif Karlsson, Janne Korpinen, Eva Älmefalk, Anders Jonsson och Gert Karlsson.

Gång som kom – och gick

Under fem intensiva säsonger var Kexholms SK medlem i den svenska gångsportsfamiljen. Allt inleddes med ett weekendläger i Flybo, där även gångare från Marhult och Malmö AI deltog. "40 meter korb gick åt på ett regnigt men kul träningsläger," skrevs det i en tidning.

Eva Älmefalk var den drivande ledaren och den mest segerrika på tävlingsbanan. Redan första året vann hon nio gånger, bland annat i Götalandsmästerskapet. Även de följande åren fortsatte Eva i samma stil. DM-segrar blev vardagsmat. Russinet i kakan var SM-guldet på 5 000 meter landsväg 1975.

Allan Leandersson tog DM-tecken 1974, 1975 och 1976. Ulf Karlsson vann ett DM 1974 och två 1976. Ann-Christine Gustavsson blev tredubbel DM-vinnare 1976. Andra småländska mästare från KSK:s gångargång var Bengt Malmbom, Olof Johansson och Lars Bengtsson.

25 marscher genom Uppvidinge

En dag i maj 1975 släppte kyrkoherden i Nottebäck, Karl-Anders Hjortskull, i väg en brokig skara från trakten av Granhults kyrka. Några sprang så fort de kunde, andra sprang lite då och då. Medan majoriteten av de cirka 300 deltagarna valde att promenera Uppvidingemarschens 25 kilometer långa väg till idrottsplatsen i Åseda, En tradition hade skapats. Marhults SoFK:s och Kexholms SK:s motionsarrangemang genomfördes sedan 25 år i följd. I KSK:s verksamhetsberättelse från 1999 konstaterades: "Uppvidingemarschen lockade tyvärr inte så många deltagare som man kunde önska, men många tappra tog flerårsmedaljen."

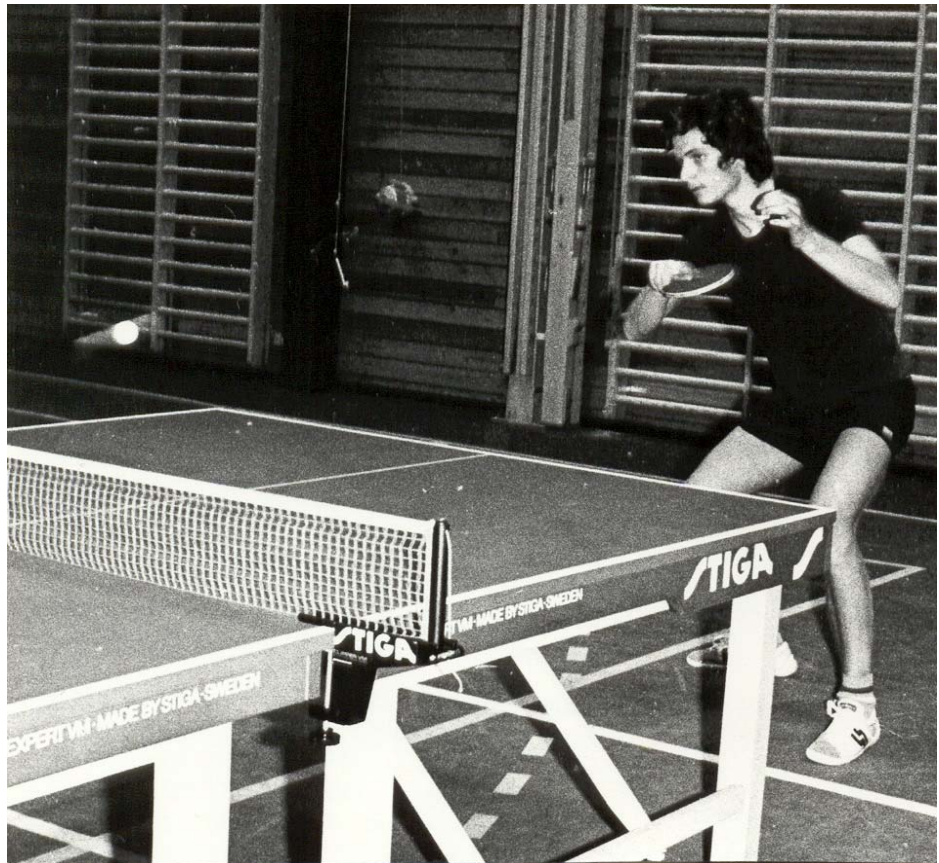

Uppvidingemarschen arrangerades av Kexholms SK och Marhults SoFK vid 25 tillfällen. Starten gick från Granhults kyrka. Till målet i Åseda var det 25 kilometer. Starter vid de första Uppvidingemarscherna var kyrkoherden i Nottebäck, Karl-Anders Hjortskull, som ovan hälsar på äldste deltagaren Mandus Nilsson.

Plock ur KSK:s pingis- protokoll

Mikael Olsson, till höger, var under några år, tillsammans med yngre brodern Ulrik KSK:s bidrag till den småländska ungdomseliten i bordtennis.

1956: Åseda BTK går upp i Kexholms SK. Omgående startar en livlig verksamhet, bland annat i fritidsgrupper. Bröderna Bo och Åke Wickelgren tävlar flitigt, och med framgång. Till DM är bröderna Wickelgren och Lars-Olof Gunnskog anmälda. Bilförbudet på söndagar, i samband med Suez-krisen, stoppar deras deltagande.

1957-1959: Med växlande framgång deltar KSK i seriespel. Klubbens bästa seniorspelare under dessa år är Svante Kullberg.

1961: KSK vinner överlägset den lokalserie man deltar i.

1962: Ett lag spelar i Smålandsseriens division II Södra.

1963: Åsedamästerskapet arrangeras, med 25 deltagare. Segrare i sniorklassen blir Christer Andersson, i pojkklassen Peter Gunbring och i dubbel Åke Wickelgren-Per Arne Olsson.

1964: Förstalaget vinner Näshultsgruppen, med andralaget som tvåa. Segrare i Åsedamästerskapet: Per-Arne Olsson.

1965: KSK arrangerar pingisavdelningen i femklubbstävlingen med 400 starter.

1966: För första gången är KSK representerat i lag-DM.

1967: Reservlaget vinner Vetlandagruppen, reserv A. I laget ingår: Sven-Erik Pettersson, Dan Johansson-Silvander och Ulf Ståhl.

1972: Mikael Olsson vinner sin klass i Uppvidingemästerskapet.

1973: I uppvidingemästerskapet i Herråkra vinner KSK samtliga titlar, utom den i damklassen. Vid en ungdomstävling i Vetlanda blir bröderna Mikael och Ulrik Olsson etta respektive tvåa.

1974: A-laget vinner Smålandsserien division II. Det segrande laget består av Berne Sundlöf, Per-Arne Olsson och Johnny Carlsson.

1975: Ulrik Olsson blir uttagen till Smålandslaget för pojkar B.

1976: Vid tävlingar i Karlskrona går Ulrik Olsson till final i pojkar B, där 170 spelare startar. I finalen får Ulrik ge sig för svenske mästaren Niklas Persson, i en tresetare.

1977: A-laget vinner Smålandsserien division I Södra efter hård kamp med Tävelsås BTK. Medlemmar i laget är: Bo Nilsson, Ulrik Olsson, Johnny Carlsson. Finalen i lilla lag-DM förloras mot just Tävelsås. B-laget vinner division III Södra med laget Per-Arne Olsson, Nils-Ingvar Nilsson och Mikael Olsson.

1978: A-laget tar en överraskande andraplats i division IV Sydsvenska under sin premiärsäsong i det nationella seriesystemet. Ulrik Olsson, Bo Nilsson och Mikael Olsson spelar med i samtliga matcher. Vid länsmästerskapen i Lessebo går Ulrik Olsson till final. Där blir Peter Thuveesson, BTK Frej, för svår.

1979: Andra säsongen i division IV blir inte lika lyckosam som den första. Laget hamnar på sista plats.

1982: Per-Arne Olsson tar för alltid hem vandringsspriset i Åsedamästerskapets seniorklass.

1983: Till Åsedamästare koras: Seniorer: Per-Arne Olsson. Dubbel: Benny Holgersson/Joakim Stark. Pojkar: Joakim Stark. Flickor: Malin Eneman.

1984: Vid 26 träningstillfällen görs 268 besök.

1986: 553 besök görs under träningskvällarna. Benny Karlsson och Pierre Hagström vinner var sin pojkklass i klubbmästerskapet. En träningsmatch mot BTK Näcken, Virserum, spelas. Resultatet blir 5-5.

1987: Två träningsmatcher spelas mot BTK Näcken. I båda blir det seger för KSK. Titlarna i de båda KM-klasserna för pojkar tas av Benny Karlsson och Mattias Rydman.

1988: Under träningskvällarna i idrottshallen görs 614 besök. Matcherna mot Näcken slutar med en seger (11-6) och en förlust (2-15). Fredrik Persson, Mattias Rydman och Andreas Granflo blir klubbmästare.

1989: Benny Karlsson, Pierre Hagström och Andreas Granflo vinner sina KM-klasser.

1990: Vid 39 träningstillfällen görs 379 besök. Klubbmästare blir Adrian Gurban, Pierre Hagström och Björn Karlsson.

1991: KM-tecknet tas av Adrian Gurban.

1992: För första gången spelas tävlingen Kexholms Cup. Adrian Gurban vinner finalen mot Per Pettersson. Klubbmästare: Janos Spada och Håkan Ekelund.

En serievinnande trio. Från vänster: Ulrik Olsson, Johnny Carlsson och Bo Nilsson.

Cykel på programmet

Redan 1954, då Vikingarns CK inlemmades i Kexholms SK, fanns cykel på programmet. På den tiden handlade det om cykelcross. Grenen hade stora likheter med dagens mountainbike, MTB.

Cykelcrossens blomstringstid blev kort. I Kexholms SK skulle det dröja fram till 1993 innan cykel åter blev en av sporterna.

Cyklister från KSK har deltagit i de stora motionsloppen, Vätternrundan, Bockstensturen och Ölandsrundan. I MTB har en hel del framgångar noterats. Anders Jönsson och Anders Nilsson hade topplaceringar i olika tävlingar under åren 1995-1997. Bland annat blev Anders Jönsson DM-trea 1995. Calle Nelson kom 1998 på 89:e plats bland 3 000 startande i Finnvedsturen.

Förutom regelbunden träning på hemmaplan har några år träningsläger arrangerats i Klevshult inför upptakten av cykelsäsongen.

Tre av medlemmarna i trivselkommittén i försäljningstagen vid distriktstävlingen 2003. Från vänster: Gunilla Magnusson, Petra Preschel och Carin Andersson.

Damsektion blev trivselkommitté

Vid årsmötet 2001 beslutades att Kexholms SK:s damsektion skulle upphöra. I stället bildades en trivselkommitté .

Damsektionen hade verkat sedan 1982. I huvudsak hade dess uppgift varit att ansvara för försäljningen vid tävlingar och för olika lotterier. Alltså en till alla delar närande verksamhet. Sektionen kunde lämna goda bidrag till föreningskassan varje år. Från DM-tävlingen i Bo 1986 redovisas till exempel att försäljningen haft en omsättning på 12 136 kronor, och att behållningen blivit 4 776 kronor.

Som namnet antyder har trivselkommittén, förutom försäljningsansvar vid tävlingar, en utökad roll. Exempel på detta är "Må-bra-dagar" och "Fixar-dagar" i Hackhylte och grillkvällar i samband med Tjoget.

Från och med 2001 har KSK också en särskild informationskommitté. Den tyngsta delen för den kommittén är att sköta klubbens hemsida.

KM 1954 och så vidare

Funderingar kring ett halv sekel med missade kontroller i Åsedas och andra skogar

I mål i alla fall. Bilden är tagen i Karryd, där kort-DM arrangerades av Norrhults SOK 2004. Banan var kort, men terrängen står som bekant på tvären i de trakterna.

50 år efteråt kollar jag banan från klubbmästerskapet 1954: Start och mål vid vägskälet i Göljehult, första kontrollen vid korsningen bäck-stig sydväst om Hackhylte, andra kontrollen korsningen stig-järnväg västerut mot Ösjöbol, tredje kontrollen bäckförgrening i närheten av Hackhylte håla, fjärde kontrollen västra spetsen av Gategölen. Banlängden var 5,4 kilometer. Och jag var elva år.

Åke Liew hade lagt banan. Vi var fyra deltagare. Lasse Ljungqvist vann. Jag kom trea.

Så började det. Minnena har sedan staplats. Det var kul att orientera 1954, och är det ännu i dag, fast det till stor del handlar om en helt ny sport.

Mycket kan berättas om egna och klubbkompisars felsteg i terrängen, om hur rutinerade orienterare kört 20 mil och inte hittat tävlingsplatsen, om hur kontrollanter vid våra tävlingar inte hittat ut till kontrollpunkten och så vidare.

Kontrakurs har vi tagit, parallellfel har vi gjort. Om och om igen. Aldrig har vi lärt oss.

Men den moderna orienteringens på sekunden exakta sträcktider har tagit ifrån oss möjligheten att överdriva missarnas storlek.

En av deltagarna i vårt klubbmästerskap i nattorientering dröjde och dröjde. Vi blev oroliga och gav oss ut för att leta. Den saknade kom oss till mötes och berättade sin fantastiska historia:

-Det kom minst tio älgar mot mig. Jag var tvungen att klättra upp i ett träd.

Vi andra lät väl oss inte övertygas, men han stod på sig. Dagen efter hade han tagit sig tillbaka till platsen och upptäckt att 13 kor gick och betade där.

Sjökvist fick ta av sig hatten

Ganska ofta har ändå Kexholms orienterare hittat kontrollerna snabbare än andra. Jämte jämten Elof Eriksson stod sig de flesta smålänningar slätt. Elof var med om att ge KSK en flygande start i Alvestaträffen 1962. Då vann han och Lars Karlsson sina

klasser när klubben för första gången ställde upp i tävlingssammanhang. För oss i KSK var inget roligare än att komma före Gårdsby IK i Tjoget. Med neddragna mungipor tog Lars-Åke Sjökvist av sig hatten och gratulerade oss till den prestigefyllda segern i denna match 1983. Under flera sträckor hade det varit en kamp man-mot-man lagens medlemmar emellan. Roland Ekelöf i Gårdsby förklarade efter duellen med Tomas Karlsson:

-Jag gjorde allt vad jag kunde för att lura bort honom. Men han hängde på som en igel.

"Totto" hade handlat precis enligt de instruktioner han fått.

Snutna på SSM – den gången

Glädjen över ett lyckat arrangemang kan väl jämföras med glädjen över en bra tävlingsprestation.

-I Åseda blir det alltid bra tävlingar, sa Smålands OF:s Kurt Svensson efter SSM 1999.

Sådana tankar hade inte de ansvariga i förbundet 1966. Då gav de oss först uppdraget att arrangera SSM, för att sedan ångra sig och ge det till OK Stigen i Värnamo. Dels tyckte de att vi var för gröna. Dels var de rädda för att Nils-Göran Albinsson skulle ha en alltför stor favör, eftersom han vunnit Påskträffen i Åseda 1965 och dessutom tävlat i ett militärt mästerskap på kartan.

Nils-Göran Albinsson blev i alla fall sydsvensk seniormästare det året.

Två gånger senare, 1978 och 1999, har KSK fått förtroendet att ta hand om SSM.'

Tävlingen 1878 skildrades i Sydsvenska Dagbladet av orienteringsjournalistikens nestor, Harold Persson så här: "SSM skulle man kunna likna vid de gamla julkalasen i en by med fyra gårdar. Där gällde det för värdfolket att i tur och ordning bjuda på det bästa som huset förmådde, och gärna hitta på något speciellt extra. Tankarna kom i Åseda när man nu passerat en 4-årsrunda och arrangerande Kexholms SK på direkten trädde fram i rampljuset."

Jag en Götalandsmästare

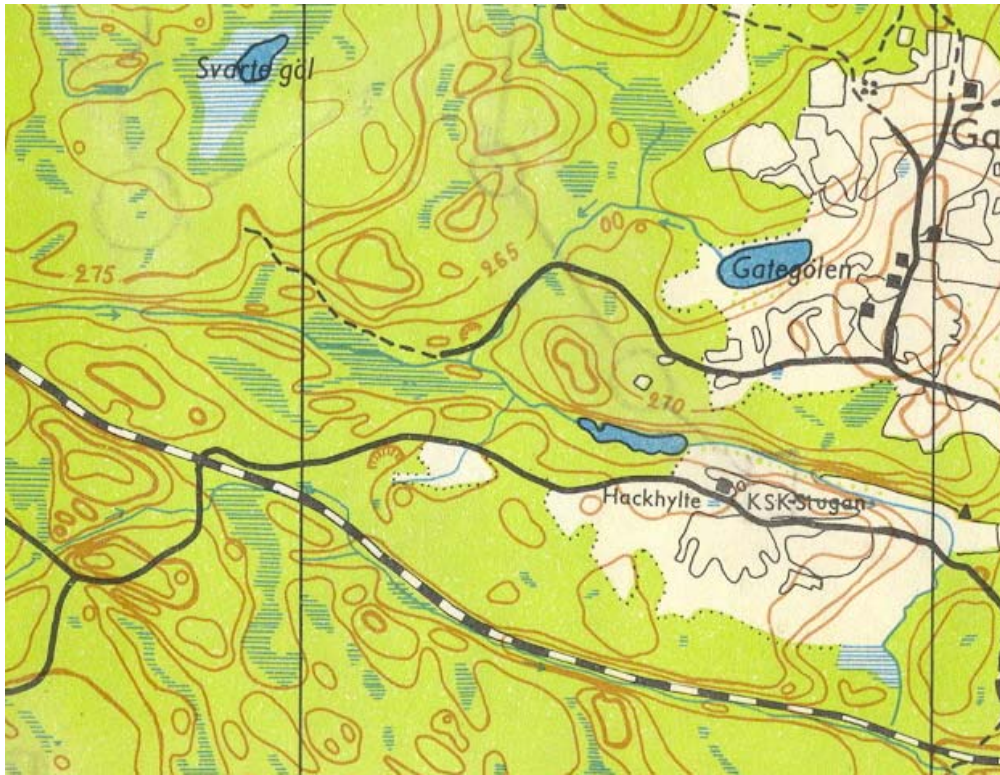
Skidorientering är en underbar sport, vid de sällsynta tillfällena snön räcker till. Jag har varit med några gånger när vi i KSK arrangerat tävlingar och sett spåren flyta bort. Entusiasten Thage Magnusson var inte den som gav upp i första taget. 1979 hade Götalandsmästerskapet i skidorienteringens budkavlar inte kunnat genomföras enligt planerna. Men Thage fann på råd. Efter några köldnätter bar isen på sjön Nömmen. Och det fanns en lämplig karta över sjön.

Med kort varsel bjöds det in till mästerskap.

Så kom det sig att Lasse Ljungqvist, Rolf Mattsson och jag kunde titulera oss Götalandsmästare, efter att ha vunnit H 35-klassen.

Att det bara var två lag som ställde upp är det ju inte nödvändigt att tala högt om.

Ingemar Erlandson

Grönsakskartan 1965 – Senaste Hackhyttekartan 2004

